

ภาคที่ 2

พระเจ้าพระบิดา: แหล่งกำเนิดงานธรรมทูต

เป้าหมายของภาคที่ 2

การพัฒนาผู้เรียนให้รับรู้พระเจ้าพระบิดาของเรา ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของงานธรรมทูต และเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาตอบรับด้วยความรู้สึกของความกตัญญูรู้คุณและนำมาซึ่งการเสียสละได้

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อจบแต่ละบทเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ

1. ยอมรับว่าพระบิดาทรงเป็นที่มาของงานธรรมทูต (คำสอนธรรมทูต)
2. ชี้ให้เห็นวิธีการ วิธีที่จะแสดงความใจกว้างมากขึ้นทั้งในด้านจิตใจและการพัฒนาสังคมของชุมชนคริสตชน (ธรรมทูตรับใช้)
3. สวดภาวนาเพื่อเด็กที่ยากจนและขัดสนในโลก (ชีวิตจิตธรรมทูต)

การพัฒนาที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

ผู้ร่วมกิจกรรมยอมรับว่าพระบิดาทรงเป็นที่มาของงานธรรมทูต และแต่ละคนตอบรับการเรียกสู่งานธรรมทูต

อุปกรณ์

- รูปภาพ (photo language) ภาพยนตร์
- กระดาษ วิธีการส่วนบุคคลในการประกาศความรักของพระบิดา
- เพลง “ความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงนิรันดร์”

บทบาทของผู้นำ

เป็นผู้อำนวยความสะดวก เลขานุการ ผู้รายงาน

เวลา

แต่ละบทใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที

บทที่ 1

พระเจ้าพระบิดา : ความรักและพันธกิจของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ (คำสอนธรรมทูต)

ส่วนที่ 1: ประสบการณ์

1. ผู้นำให้การทักทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น

- ผู้นำเกริ่นนำการพบปะด้วยถ้อยคำทำนองนี้

“ยินดีต้อนรับธรรมทูตน้อย ๆ ทุกคน วันนี้เราจะร่วมกันศึกษาและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นธรรมทูต โดยเริ่มจากการพิจารณาสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆตัวเรา แนนอนแต่ละวันมีทั้งเหตุการณ์ที่ดีและเหตุการณ์ที่ร้าย น่าเศร้าเสียใจ ใครยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ดีให้เพื่อน ๆ ได้รู้บ้าง (หยุดให้เด็ก ๆ ตอบ) ใครยกตัวอย่างเหตุการณ์ร้าย ๆ ให้เพื่อนได้รับรู้บ้าง (หยุดให้เด็กตอบ)

นอกจากนั้นเราจะได้อ่านพระคัมภีร์เพื่อจะได้อ่านพระเจ้าทรงปรารถนาให้เราทำอะไรเพื่อจะได้ช่วยกันทำให้โลกของเรามีความสุข

ให้เราได้ร่วมใจกันสวดภาวนาเพื่อการพบปะของเราในวันนี้จะได้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย

2. ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
3. เชิญเหรัญญิกรายงานเรื่องการเงิน
4. เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
5. กิจกรรม รูปภาพ (photo language) หรือ การดูภาพยนตร์สั้นๆ

ข้อสังเกต ให้ผู้นำเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ให้ไว้

5.1 กิจกรรม 1 รูปภาพ (photo language)

คำแนะนำ: ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลม ผู้นำกระจายรูปภาพลงบนพื้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกภาพที่ประทับใจหรือใกล้เคียงประสบการณ์ของเขา

ก. รูปภาพ (photo language): ภาพที่นำมาใช้ ควรเป็นภาพที่หลากหลาย ให้มีทั้งภาพที่เป็นประสบการณ์ในรูปแบบที่แตกต่างกันของความทุกข์ทรมานทางกายภาพ

ข. เมื่อผู้เรียนทุกคนเลือกภาพแล้ว ให้แต่ละคนพิจารณาเงียบ ว่าเมื่อมองภาพนั้นแล้วรู้สึกอย่างไร ทำไมจึงเลือกภาพนี้

5.2 ดูภาพยนตร์สั้นหรือคลิป (เป็นทางเลือก)

คำแนะนำ: ภาพยนตร์ที่นำมาใช้ ควรเป็นภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบในรูปแบบต่าง ๆ ที่เด็กได้รับ ทั้งในด้านศีลธรรมและทางกายภาพ ที่เกิดจากปัญหาทั่วโลก เช่น สงคราม ความเจ็บป่วย ความอดอยาก เด็กที่ถูกกระทำ แรงงานเด็ก ฯลฯ

6. แบ่งปันในกลุ่ม

6.1 หลังจากดูภาพหรือภาพยนตร์แล้ว ให้แบ่งเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม (หรือตามความเหมาะสม) แต่ละกลุ่มเลือกผู้นำ และ เลขานุการเพื่อเขียนจุดสำคัญ ๆ ในการแบ่งปันของสมาชิกในกลุ่ม

6.2 แต่ละกลุ่มตอบคำถามต่อไปนี้

- ภาพใดหรือส่วนใดในภาพที่เธอประทับใจมากที่สุด?
- (ถ้าเป็นภาพยนตร์หรือคลิป) สถานการณ์ใดในภาพยนตร์ที่ประทับใจท่านมากที่สุด?
- ทำไมจึงมีผลกระทบต่อท่านเช่นนั้น?
- ท่านจะช่วยเด็กหรือบุคคลในภาพอย่างไร?

7. รายงานกลุ่ม

การรายงานของแต่ละกลุ่มให้กระทำหลังจากสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นได้แบ่งปันเสร็จแล้ว

8. เจาะลึกในประสบการณ์

ผู้นำสรุป: แต่ละคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันจากปัญหาที่เกิดขึ้นในทุก ๆ วันของชีวิตของเรา ปัญหาเหล่านี้ดังที่เราพบในกิจกรรมที่กระทำไปแล้วนั้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางศีลธรรมหรือทางกายภาพ ทั้งสองนี้มีผลความเป็นอยู่ของเราทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม ปัญหาต่าง ๆ ที่เราพบมีผลในระดับที่ต่างกัน มิใช่เฉพาะกับตัวเราเอง แต่กับบุคคลที่เรารัก ครอบครัว และผู้ที่อยู่รอบข้างเรา

ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการที่ผู้คนปฏิเสธที่จะมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้า เมื่อเราไม่รักผู้อื่นในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่รักตัวเองด้วย ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราไม่มีสิ้นสุด พระองค์ทรงให้เรา มีประสบการณ์ความรักของพระองค์ตลอดเวลา แต่เราปฏิเสธที่จะรับไว้ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อเราทำบาป เมื่อเราทำบาปนั้น เราไม่เพียงแต่ไม่กระทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้น แต่เรายังได้กีดกันตนเองจากความรักของพระเจ้าด้วย ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในบาปเปรียบเหมือนผู้ที่ขังตนเองอยู่ในห้องมืด ไม่มีแสงสว่าง และไม่มีใครเกี่ยวข้องกับ กล่าวคือ เมื่อเราทำบาป เรากลายเป็นคนที่หยิ่งผยองในตนเอง ดังนั้น เราจึงไม่สามารถตระหนักถึงความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา มา พระเจ้าพระบิดา

9. เชื่อมโยงกับการประกาศพระวาจา : สำคัญของคำสอน

พระเจ้าทรงพอพระทัยเรียกมนุษย์ให้มีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์ มิใช่เฉพาะในส่วนตัวเท่านั้น แต่รวมมนุษย์ให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระบุตรของพระองค์ เช่นเดียวกับวิธีการที่ทำให้พวกเขาเป็นชุมชนที่เป็นพี่น้องกัน (AG 3)

ส่วนที่ 2 พระวาจาพระเจ้า

ประกาศพระวาจาพระเจ้า

(หมายเหตุ ให้มีผู้แทนของเด็กอ่านพระวรสารนักบุญยอห์น 3:16 ในขณะที่เด็กอื่น ๆ ยืนตรงด้วยความเคารพพระวาจาพระเจ้า หรือให้เด็กมีพระคัมภีร์ประจำตัวคนละหนึ่งเล่ม

“พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์”

ความหมายของพระวาจา

(หมายเหตุ ให้มีช่วงเวลาของความเงียบ อาจจะเปิดเพลงบรรเลงเบาๆ เพื่อให้เด็กได้ไตร่ตรองพระวาจา)

พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก

พระเจ้าพระบิดาทรงสร้างโลกด้วยความรักอันบริสุทธิ์ โดยทางพระบุตรและพระจิตเจ้า

จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์

เมื่อโลกได้รับผลกระทบจากความไม่เชื่อฟังของปีศาจมารดาผู้แรก คือ อาดัมและเอวา พระเจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า

เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ

คริสตชนทุกคนที่มีความเชื่อในพระเจ้านั้นใจได้ว่าจะได้รับการช่วยให้รอดพ้น

แต่จะมีชีวิตนิรันดร์

ชีวิตนิรันดร์เป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้กับเรา เป็นสถานะของการประทับอยู่ของพระเจ้า ซึ่งเริ่มแล้วตั้งแต่โลกนี้ แต่จะสมบูรณ์ในพระอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้าในเมืองสวรรค์

จุดสำคัญเพื่อการอภิปราย (ก่อนผู้นำจะเริ่มการอภิปราย เขียนคำว่า “ความรัก ของ พระ เจ้า” ลงในกระดาน โดยแยกเป็นคำๆ แล้วให้เด็กช่วยกันเรียงติดไว้บนกระดาน เมื่อเด็กติดเสร็จแล้ว ผู้นำขอให้ผู้เรียนอย่างน้อย 3-4 คนให้ความหมายของวลีนี้ตามความคิดเห็นของแต่ละคน และเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน)

เจาะลึก : ความรักของพระเจ้าพระบิดานั้นนิรันดร์

ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษยชาตินั้นเป็นจริงนิรันดร์ พระเจ้าทรงมีแผนการไถ่กู้โลกตั้งแต่ก่อนที่ปีศาจมารดาผู้แรก คือ อาดัมและเอวาจะตกในบาป แต่แล้ว แผนการไถ่กู้นี้ก็ถูกเปิดเผยให้กับมนุษยชาติอย่างสมบูรณ์ เมื่อพระเจ้าทรงพระบิดาทรงส่งพระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลก พระบิดาทรงส่งพระบุตรพระเจ้าลงมาเป็นกิจการของพระเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นด้วยเหตุผลประการเดียวคือ “ความรัก” พระบุตรของพระเจ้าทรงเสด็จมาในโลกพร้อมกับพันธกิจของการไถ่กู้โลก พันธกิจนี้ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ในกิจการแห่งความรักของพระบุตร ในธรรมล้ำลึกปัสกาของพระองค์ พระบุตรสุดที่รักปฏิบัติตามพันธกิจที่ได้รับจากพระบิดา เพราะพระบิดาทรงรักพระองค์ โดยทางธรรมล้ำลึกปัสกาของพระบุตรพระเจ้า ทำให้มนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระบิดา ดังนั้น เราทุกคนจึงควรมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระบุตร เพราะเราได้รับความรักจากพระบิดา

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติ

1. ให้เด็กๆ ท่อง *พระวรสารนักบุญยอห์น 3:16* “พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์”
2. ผู้นำตั้งคำถามให้เด็กๆ ตอบ
 - ทำไมพระเจ้าจึงทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมา (พระเจ้าทรงรักเรา)
 - ทำไมพระเจ้าจึงประทานพระบุตรต่อองค์เดียวให้ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ (เพราะโลกได้รับผลกระทบจากความไม่เชื่อฟังของปีศาจมารดาผู้แรก คือ อาดัมและเอวา พระเจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า)
 - ใครบ้างที่จะเอาตัวรอดไปสวรรค์ (ทุกคนที่มีความเชื่อในพระเยซู จะได้เข้าสู่สวรรค์)
 - **ชีวิตนิรันดร์คืออะไร** (ชีวิตนิรันดร์เป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้กับเรา เป็นสถานะของการประทับอยู่ของพระเจ้า ซึ่งเริ่มแล้วตั้งแต่โลกนี้ แต่จะสมบูรณ์ในพระอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้าในเมืองสวรรค์)
3. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
4. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็ก ๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
5. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
6. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
7. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 2

วิธีการส่วนตัวของฉันในการประกาศความรักของพระเจ้า (ธรรมทูตรับใช้)

ส่วนที่ 1: ประสบการณ์

1. ผู้นำให้การท้าทายและต้อนรับสมาชิกด้วยความเป็นกันเองและอบอุ่น
 - ผู้นำเกริ่นนำการพบปะด้วยถ้อยคำทำนองนี้

“ยินดีต้อนรับธรรมทูตน้อยๆ ทุกคน วันนี้เราจะร่วมกันศึกษาและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นธรรมทูต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะได้รู้จักนักบุญท่านหนึ่ง ที่มีชีวิตก่อนหน้าเราว่า 140 ปีมาแล้ว ท่านเป็นธรรมทูตโดยใช้ชีวิตอยู่ในอาราม ใช้การภาวนา การพลีกรรม ในชีวิตประจำวันเพื่อการประกาศข่าวดีของพระเจ้า ท่านมีชื่อว่า นักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู

วันนี้เราจะใช้เวลาหาข้อตั้งใจเพื่อทำหน้าที่ธรรมทูตของเราทั้งในครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

ให้เราได้ร่วมใจกันสวดภาวนาเพื่อการพบปะของเราในวันนี้จะได้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
2. ผู้นำเชิญเลขาอ่านรายงานการพบปะครั้งที่ผ่านมา
3. เชิญเหรัญญิกรายงานเรื่องการเงิน
4. เชิญแต่ละคนได้แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ (เลขาจดบันทึกไว้)
5. ผู้นำเกริ่นนำ

5.1 บทนำ : โลกในปัจจุบันและกิจการธรรมทูตของพระศาสนจักร

พระวรสาร (พระคัมภีร์) ทำทนายเราคริสตชนทุกคนในปัจจุบันนี้ ทุกส่วนของโลก ในปัจจุบัน มีปัญหาเรื่องความอยู่ดีธรรม ความแตกแยก ความยากจน และการผิดศีลธรรมที่แพร่หลายอย่างต่อเนื่อง ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ มีสาเหตุมาจากการที่ผู้คนปฏิเสธที่จะมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีความพยายามอย่างมากจากผู้คนทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อรับมือกับปัญหาเหล่านี้ ในส่วนของพระศาสนจักร พระศาสนจักรเชื่อว่าการเน้นเรื่องความรัก ในกิจการธรรมทูตของพระศาสนจักร ความรักของคริสตชนจะรับใช้เป็นดังกุญแจสำคัญในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ พันธกิจของพระศาสนจักรคือการกระจายความรักไปทั่วโลก ด้วยความร่วมมือกันและให้ การสนับสนุนด้วยความรักของเรา จึงจะทำให้เราสามารถเป็นประจักษ์พยานของความรักของพระบิดา ที่ทรงมีต่อเรา

5.2 ความรักของพระเจ้าพระบิดาเป็นรูปธรรมในสมาชิกของยูวธรรมทูต

สมณองค์การยูวธรรมทูตเป็นหนึ่งใน การตอบรับพระศาสนจักรอย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 19 ต่อความท้าทายของพระวรสาร ประการแรก คือต้องให้ความรู้กับผู้คนว่าการทำงานธรรมทูตไม่ใช่การกระทำที่เป็นสิทธิพิเศษหรือของคนใดคนหนึ่ง เฉพาะผู้ใหญ่หรือนักบวช

ในพระวรสาร พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเตือนบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า ผู้ที่มีความเชื่อเหมือนเด็ก เล็ก ๆ เท่านั้นจะได้เข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า ข้อความในพระวรสารตอนนี้เป็นแรงบันดาลใจให้กับพระสังฆราชชาร์ล เดอ โฟร์แบง เจนสัน มุ่งเน้นความสำคัญไปยังเด็กๆ ในชุมชนคริสตชน ท่านเชื่อว่า **เด็กเหล่านี้สามารถ เป็นเครื่องมือในการเผยแพรความรักของพระเจ้าเพื่อช่วยเพื่อนเด็กด้วยกันให้ได้รับการไถ่กู้** สมาชิกยูวธรรมทูตทุกคนมีลักษณะเฉพาะร่วมกันและสิ่งนี้มองเห็นได้จากการรับใช้ผู้อื่นด้วยความยินดี ทั้งในครอบครัว โรงเรียน และชุมชน พวกเขายอมรับพันธกิจเพื่อเพื่อนเด็กด้วยกัน ตามวิธีการที่พระคริสต์เจ้าทรงยอมรับพันธกิจจากพระบิดา พันธกิจที่พระบิดาทรงมอบให้พระบุตรนั้นก้าวข้ามเวลา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ตามความจริงนี้ สมาชิกยูวธรรมทูตได้รับเรียกให้แบ่งปันกิจการแห่งความรักให้กับเพื่อนเด็กด้วยกัน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ วัฒนธรรม ทุกที่ และทุกเวลา เป็นวิธีการของตนเองในการทำให้อาณาจักรพระเจ้าในโลกนี้บรรลุเป้าหมาย วันนี้เราจะได้เรียนรู้ประวัติชีวิตของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู ลองฟังดูว่าท่านทำหน้าที่เป็นธรรมทูตอย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 2: คำสอน - ความท้าทาย

1. นำเสนอชีวิตของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู

เทเรซา มาร์ติน เกิดวันที่ 2 มกราคม 1873 ที่ ลีซีเออร์ ประเทศฝรั่งเศส เป็นบุตรคนที่เก้าของนายหลุยส์มาร์ตินและนางเซลลีมาร์ติน เธอมีความตั้งใจเป็นนักบุญตั้งแต่เด็ก เธอได้รับการเลี้ยงดูและการอบรมอย่างดีในครอบครัวที่มีบรรยากาศแห่งความเชื่อ บุญกุศลทุกชนิด และแบบอย่างที่ดีงาม ที่มีความศรัทธาและความรักต่อพระเจ้า เธอได้รับพระกระแสเรียกตั้งแต่วัยเป็นเด็กวัยรุ่น เธอได้รับการศึกษาอบรมจากนักบวชคณะเบเนดิกติน ครั้งหนึ่งเธอกล่าวว่า “ฉันไม่เคยปฏิเสธสิ่งใดต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเลย และฉันไม่เคยให้สิ่งใดแก่พระองค์เลย นอกจากความรัก” เมื่อเทเรซา อายุ 8 ปี เธอเจ็บป่วยอย่างหนัก แต่เธอได้เห็นรูปแม่พระอิมมาสนัแห่งความอ่อนหวานกับเธอ แล้วความเจ็บไข้ก็สูญสิ้นไป

เทเรซา ได้สมัครเข้าฝึกอบรมเพื่อเป็นซิสเตอร์ในอารามคาร์แมล เมื่ออายุ 15 ปี และเมื่อเธอบวช ได้รับชื่อว่า “เทเรซา แห่งพระกุมารเยซู” เทเรซา พยายามอุทิศตนเพื่อ “กอบกู้วิญญาณเพื่อนมนุษย์ และเป็นต้นภาวนาเพื่อพระสงฆ์” อาศัยทางน้อยๆ แห่งความไว้วางใจ และการเสียสละตนเอง ทำให้เทเรซาบรรลุถึงยอดแห่งความศักดิ์สิทธิ์ เธอได้ปฏิบัติภารกิจแห่งความรักและความทรนทาน เธอพลีกรรม และถวายกิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งกลายเป็นบุญกุศล แม้จนจะสิ้นชีวิตเธอสัญญาว่า “ฉันจะโปรยฝนดอกกุหลาบ ลงมาจากสวรรค์” เธอถอดไม้กางเขนไว้แนบอก พลางภาวนาว่า “พระเจ้าข้า ลูกรักพระองค์อย่างสิ้นสุด” และจากโลกนี้ไปด้วยความสงบเมื่ออายุ 24 ปี

เธอรู้ว่าในอารามคาร์แมล เธอไม่อาจกระทำกิจการใหญ่โต “ความรักพิสูจน์ตัวด้วยการกระทำ แล้วฉันจะแสดงความรักอย่างไร? ฉันถูกห้ามทำกิจการใหญ่โต วิธีเดียวที่ฉันสามารถพิสูจน์ความรักของฉัน คือ การโปรยดอกไม้ และดอกไม้เหล่านี้คือการพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ทุก

ชนิด ไม่ว่าจะการมอง การพูด หรือการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ฉันสามารถแสดงความรัก” เธอทำพฤติกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส ไม่ว่าจะเล็กขนาดไหนก็ตาม เธอยืมให้กับเพื่อนนักบวชที่เธอไม่ชอบ เธอรับประทานอาหารตามที่คนดักให้โดยไม่ปัน ด้วยเหตุนี้ คนมักให้อาหารที่เหลือหรือที่ไม่มีใครอยากกินแก่เธอ ครั้งหนึ่งเธอถูกกล่าวหาว่าเธอได้ทำแจกันแตก เธอไม่ได้ทำและไม่มีคามผิด แต่เธอคุกเข่าลงขออภัยโทษ การพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ทรมานเธอทางด้านจิตใจยิ่งกว่าการพลีกรรมใหญ่ ๆ เพราะไม่มีใครมองเห็น หรือรับรู้กิจการดีของเธอนอกจากพระเป็นเจ้าเท่านั้น

เธอกังวลว่าจะบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตได้อย่างไร เธอไม่ต้องการเป็นเพียงคนดีเท่านั้น แต่ต้องการเป็นนักบุญ เธอเชื่อว่าต้องมีวิธีสำหรับคนที่ดำรงชีวิตซ่อนเร้นอย่างเธอ “ฉันมีความปรารถนาอยากเป็นนักบุญ เมื่อฉันเปรียบเทียบตัวเองกับนักบุญหลายองค์ ฉันพบข้อแตกต่างระหว่างภูเขาที่มียอดสูงหายเข้าไปในกิลิบเมธ กับเมล็ดทรายที่อยู่บนพื้นดินถูกคนเหยียบย่ำ แทนที่จะท้อใจ ฉันบอกตัวเองว่า พระเป็นเจ้าคงไม่ปรารถนาให้ฉันทำสิ่งที่เป็นไปได้ และถึงแม้ฉันเป็นเพียงความเล็กน้อย ฉันก็ยังบรรลุเป้าหมายของการเป็นนักบุญได้ เป็นไปไม่ได้เลยที่ฉันจะทำกิจการใหญ่โต ดังนั้นฉันยอมรับความเป็นตัวของฉันเอง ที่มีข้อบกพร่องนับไม่ถ้วน แต่ฉันจะต้องหาให้พบวิธีไปสวรรค์ ซึ่งจะเป็นทางเล็ก ๆ ลึ้น ๆ ตรงไปเมืองสวรรค์ และเป็นเส้นทางใหม่”

“เราอยู่ในยุคแห่งการประดิษฐ์ เราไม่ต้องก้าวขึ้นบันไดเป็นขั้น ๆ ในบ้านของคนที่ย่ำรอยมีลิฟต์ และฉันตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวในการหาลิฟต์ที่จะพาฉันไปหาพระเยซูเจ้า เพราะฉันตัวเล็กเกินไปที่จะปีนขึ้นบันไดชัน ๆ เพื่อขึ้นไปสู่ความดีครบครัน ดังนั้นฉันได้ค้นหาในพระวรสารเกี่ยวกับชีวิตที่ฉันอยากเป็น และอ่านคำเหล่านี้: ‘ปล่อยให้เด็กเล็กๆมาหาเราเถิด’ แขนของพระเยซูเจ้าเองเป็นลิฟต์พาฉันเข้าสวรรค์ และดังนั้นไม่จำเป็นที่ฉันจะต้องใหญ่โตขึ้น ฉันต้องเป็นตัวเล็กๆ ต่อไปและต้องเล็กลงไปเรื่อย ๆ”

เธอห่วงกังวลเกี่ยวกับกระแสเรียกของเธอ “ฉันรู้สึกในตัวฉันมีพระกระแสเรียกของพระสงฆ์และของอัครสาวก การเป็นภรรยาลัทธิเป็นความฝันตอนฉันเป็นเด็ก และความฝันนี้เติบโตพร้อมกับตัวฉัน พิจารณาถึงพระกายศักดิ์สิทธิ์มหัศจรรย์ของพระศาสนจักร ฉันปรารถนาเห็นตัวเองอยู่ในอวัยวะทุกส่วนของพระกายศักดิ์สิทธิ์นั้น ความมีใจเมตตากรุณาเป็นกุญแจพาฉันไปพบพระกระแสเรียกของฉัน ฉันเข้าใจพระศาสนจักรมีดวงใจ และดวงใจนี้ร้อนรนด้วยความรัก ฉันเข้าใจความรักมีอยู่ในกระแสเรียกทุกชนิด ความรักเป็นทุกสิ่ง ความรักโอบอุ้มกาลเวลาและสถานที่ สรุปล ความรักชั่วนี้รันดร์! ในความยินดีเหลือล้น ฉันร้องออกมา ‘โอ้ พระเยซูเจ้า พระองค์เป็นองค์ความรัก และพระกระแสเรียกของข้าพเจ้า ในที่สุดข้าพเจ้าได้ค้นพบพระกระแสเรียกของข้าพเจ้า คือองค์ความรักนั่นเอง”

หลังจากเธอสิ้นลมหายใจแล้ว ทุกสิ่งในอารามดำเนินไปตามปกติ พี่สาวเปาลีน ได้รวบรวมสิ่งต่างๆ ที่เธอได้เขียนไว้เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง และได้ส่งไปแจกตามอารามต่างๆประมาณ 2,000 เล่ม หนทางน้อยๆของเธอ: การวางใจในพระเยซูเจ้าและการพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ประจำวัน ทำให้เธอเป็นคนศักดิ์สิทธิ์และบรรลุความดีครบครัน ได้รับความสนใจอย่างล้นหลามจากคริสตชนทั่วไป และจากคนที่ต้องการแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตสามัญชน ในปี 1925 เธอได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญ

นักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู เป็นองค์อุปถัมภ์การแพร่ธรรมในต่างแดน ไม่ใช่เพราะเธอเคยเดินทางไปยังดินแดนต่าง ๆ แต่เพราะเธอมีความรักพิเศษต่อการแพร่ธรรม บทภาวนา และจดหมายของเธอสนับสนุนงานแพร่ธรรม นี่เป็นสิ่งที่เตือนใจเราทุกคนว่าสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราทำสุดความสามารถในชีวิตประจำวันสามารถบำรุงรักษาและขยายพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าได้

2. ไตร่ตรองชีวิตนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู

ผู้นำตั้งคำถามให้สมาชิกได้ช่วยกันตอบดังนี้

- 2.1 พวกเราช่วยกันเล่าประวัติของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู ท่านเกิดเมื่อไร...ประเทศอะไร...เป็นบุตรของใคร...ความฝันในวัยเด็กของท่านคือ.....ครอบครัวของท่านเป็นอย่างไร.....
- 2.2 ประสบการณ์ส่วนตัวที่ท่านมีต่อพระเจ้ามีอะไรบ้าง (เริ่มจากครอบครัวที่ศรัทธา...เมื่ออายุ 8 ปี เธอเจ็บหนัก แต่เธอได้เห็นรูปแม่พระยิ้มฉายแสงแห่งความอ่อนหวานกับเธอ แล้วความเจ็บป่วยก็สูญสิ้นไป)
- 2.3 เมื่อท่านได้เข้าไปใช้ชีวิตในอาราม ท่านปฏิบัติตนอย่างไร (พยายามอุทิศตนเพื่อ “กอบกู้วิญญาณเพื่อนมนุษย์และเป็นต้นภาวนาเพื่อพระสงฆ์” นอกจากนั้นท่านยังมีความไว้วางใจในพระเจ้าและการเสียสละตนเอง เธอได้ปฏิบัติภารกิจแห่งความรัก และความทรमान เธอพลีกรรม และถวายกิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเป็นบุญกุศลถวายแด่พระเจ้า)
- 2.4 ยกตัวอย่างกิจการแพร่ธรรมที่ท่านได้ทำในอาราม (ท่านกระทำสิ่งเล็กๆน้อยๆในชีวิตประจำวัน โดยเปรียบเทียบกับกรโปรยดอกไม้ เช่น เธอทำพลีกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส ไม่ว่าจะเล็กขนาดไหนก็ตาม เธอยืมให้กับเพื่อนนักบวชที่เธอไม่ชอบ เธอรับประทานอาหารตามที่คนดักให้โดยไม่บ่น ด้วยเหตุนี้ คนมักให้อาหารที่เหลือหรือที่ไม่มีใครอยากกินแก่เธอ ครั้งหนึ่งเธอถูกกล่าวหาว่าเธอได้ทำแจกันแตก เธอไม่ได้ทำและไม่มีคามผิด แต่เธอคุกเข่าลงขออภัยโทษ)
- 2.5 ความตั้งใจในชีวิตของท่านคืออะไร (ความตั้งใจของเป็นไม่ต้องการเป็นเพียงคนดีเท่านั้น แต่ต้องการเป็นนักบุญ)
- 2.6 ท่านมีความห่วงกังวลอะไรเกี่ยวกับตนเองและพระศาสนจักร (ท่านห่วงกังวลเกี่ยวกับกระแสเรียกของเธอโดยรู้ลึกว่าในตัวท่านมีพระกระแสเรียกของพระสงฆ์และของอัครสาวก ดังนั้นท่านจึงปรารถนาที่จะทำตนเองให้อยู่ในอวัยวะทุกส่วนของพระกายศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า)
- 2.7 หลังจากท่านเสียชีวิตแล้วเกิดอะไรขึ้น (หลังจากเธอสิ้นลมหายใจแล้ว พี่สาวของท่านได้รวบรวมสิ่งต่างๆ ที่ท่านได้เขียนไว้เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง และได้ส่งไปแจกตามอารามต่างๆ ประมาณ 2,000 เล่ม และได้รับความสนใจอย่างล้นหลามจากคริสตชนทั่วไป และจากคนที่ต้องการแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตสามัญชน ที่สุดในปี 1925 เธอได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญ)
- 2.8 เราจะสรุปชีวิตการเป็นธรรมทูตของนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซูอย่างไร (นักบุญเทเรซา แห่ง ลิซเซอร์ เป็นองค์อุปถัมภ์การแพร่ธรรมในต่างแดน ไม่ใช่เพราะเธอเคยเดินทางไปยัง

ดินแดนต่างๆ แต่เพราะเธอมีความรักพิเศษต่อการแพร่ธรรม บทภาวนาและจดหมายของเธอสนับสนุนงานแพร่ธรรม นี่เป็นสิ่งที่เตือนใจเราทุกคนว่าสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เราทำสุดความสามารถในชีวิตประจำวันสามารถบำรุงรักษาและขยายพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าได้)

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติ

1. กิจกรรม: ให้เขียนการตอบรับเกี่ยวกับ “การประกาศความรักของพระบิดา” ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยให้กระทำสิ่งต่อไปนี้ส่วนตัว ใน....

ก) ครอบครัว

เขียนกิจการความรัก 5 อย่าง ที่เธอกระทำที่บ้าน และให้เขียนว่าเธอรู้สึกอย่างไรเมื่อกระทำกิจการนั้น

กิจการความรัก	ความรู้สึกหลังจากกระทำกิจการ
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

ข) โรงเรียน

ทำที่คั่นหนังสือสองอัน โดยเขียนข้อความจากพระวรสารนักบุญยอห์น 3:16 ลงในที่คั่นหนังสือ และตกแต่งให้สวยงาม และนำไปให้กับเพื่อนร่วมชั้นที่เธอเคยทำร้ายเขา

ค) ชุมชน

เก็บเงินค่าขนมของเธอบางส่วนไว้ และนำไปหยอดลงในกระปุกเงินออมของยุวธรรมทูต

2. ให้มีการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์ประจำกลุ่มทำบัญชีแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)
3. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็กๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
5. ให้เลขานุการที่ทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
6. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม

บทที่ 3

ภาวนาเพื่อเด็กที่ขัดสนในโลก (ชีวิตจิตธรรมทูต)

1. **การแนะนำ** (ให้เด็กเตรียมตัวและอยู่ในความสงบเพื่อเข้าสู่การภาวนา)
2. **ภาวนาเปิด**
 ผู้นำ: วันนี้เป็นวันพิเศษของเรา พวกเราจะร่วมใจกันภาวนาเพื่อเด็กที่ขัดสน ยากจน ที่มีความยากลำบากกว่าเรา พวกเราลองคิดถึงเพื่อนๆ ที่อยู่ข้าง ๆ บ้าน หรือที่เราได้ทราบจากข่าวต่างๆ ในแต่ละวัน (ผู้นำอาจจะนำเอาข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือยกตัวอย่างเด็กที่มีความยากลำบากมาแล้วให้เด็กๆ ฟังก็ได้) พวกเรามีใครเคยให้ความช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากต่าง ๆ บ้านหรือไม่ (ให้เด็ก ๆ ตอบ และให้คำชมเชย) แต่อย่างไรก็ตาม การแสดงความรักต่อเพื่อนๆ ที่ลำบากกว่าเรานั้น ทำได้หลายวิธี การภาวนาวอนขอพระเจ้าเป็นวิธีการหนึ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย ดังนั้นเราจะร่วมใจกันภาวนา โดยเริ่มจากการฟังพระวาจาของพระเจ้า ดูซิว่าพระเจ้าทรงรักเด็ก ๆ อย่างไร
3. **อ่านพระวรสาร** มาระโก 10:13-16 (การอวยพรเด็ก ๆ)
พระเยซูเจ้าและเด็กเล็กๆ
 “มีผู้นำเด็กเล็กๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าเพื่อทรงสัมผัสอวยพร แต่บรรดาศิษย์กลับดูว่าคนเหล่านั้นเมื่อทรงเห็นเช่นนั้น พระองค์ก็กริ้ว ตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “ปล่อยให้เด็กเล็กๆ มาหาเราเถิด อย่าห้ามเลย เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เหมือนเด็กเหล่านี้ เราบอกความจริงกับท่านว่า ผู้ใดไม่รับพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างเด็กเล็กๆ เขาจะไม่เข้าสู่พระอาณาจักรนั้นเลย” แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเหล่านั้นไว้ ทรงกอดพระหัตถ์ และประทานพระพร”
4. **กิจกรรม** ภาษาภาพ (Photo Language) แนะนำเด็กนำภาพที่เลือกภาพจากบทที่ 2 เพื่อจะช่วยให้การเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตของพวกเขาเกี่ยวกับพระวรสารง่ายขึ้น ให้เด็กพิจารณาภาพในความเงียบขณะที่เปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ
5. **ถวายนามภาวนา** ให้เด็ก ๆ คิดถึงเพื่อน เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือ เพื่อนบ้านที่ต้องการคำภาวนา ให้พวกเขาเขียนบทภาวนาสั้น ๆ ก่อน แล้วจึงภาวนา โดยให้ภาวนาทีละคน เมื่อทุกคนภาวนาจบแล้วให้สรุปการภาวนาด้วยการสวดบทข้าแต่พระบิดาพร้อมกัน
6. **จบการภาวนาด้วยการร้องเพลง** “ความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงนิรันดร์” (หรือเพลงที่เหมาะสม)

หลายเหตุ

เมื่อจบการภาวนาแล้ว ให้มีการถวายเงินเล็กน้อยๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่มีความยากลำบากกว่า (ให้เหรียญกษาปณ์กลุ่มทำบุญแล้วนำเงินไปมอบให้ครูเพื่อเก็บรักษาไว้)

7. ให้ผู้นำมอบหมายงานให้เด็กๆ ได้กระทำเพื่อเป็นกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและจิตใจ และนำมาแบ่งปันในการประชุมครั้งต่อไป
8. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป
9. ให้เลขานุการทำการพบปะ เพื่อนำไปอ่านในการพบปะครั้งต่อไป
10. จบด้วยการภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเพื่องานแพร่ธรรม